

[Poulsgaard]

leder og kanter, og der er så mange nævn og udvalg, der skal nedsættes. Det kan ikke være meningen.

I et frit samfund skal der være fri information. Vi har den tekniske mulighed. Vi mangler kun at træffe en politisk beslutning, og den er så nem at træffe, og det ville ikke volde de mindste skader på den danske folkesjæl.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Hr. Bilgrav-Nielsen, når jeg brugte udtrykket, »at der ikke er et resultat lige om hjørnet«, så var det vel at mærke i forbindelse med den tålmodighed, man må være i besiddelse af, når man beskæftiger sig med mediepolitik her i folketinget. Det synes jeg var meget relevant at starte med i dag, selv om det ikke er TV 2, vi har på programmet.

Vi har sandelig store forventninger til, at der nu kommer et resultat, for jeg må da følge visse andre i eftermiddagens debat, som har sagt, at modsat socialdemokratiet er de radikale i hvert fald kommet frem på banen med noget, som vi kunne kigge på. Så kan man være mere eller mindre uenige, men rigtigt er det jo, at der foreligger et materiale, som man kan arbejde videre på. Jeg troede, invitationen allerede var gået ud; nu kan jeg forstå på kulturministeren, at det foregår officielt og fint nu, og det ser vi da meget frem til.

Uden at vi skal gå videre i TV 2-debatten – den har været lang nok endda – skal jeg lige sige, når entreprisemodellen bliver nævnt, at den skal vi sandelig ikke have ændret. Det er noget af det, som venstre prioriterer allerhøjest, og hvis man kigger i det mediepolitiske oplæg, som venstres folketingsgruppe lavede i maj måned sidste år, så har det allerhøjeste prioritet. Det er simpelt hen fundamentet for et TV 2. Men det håber jeg man klarer meget, meget snart i de forhandlinger, som pågår.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Se, der findes tre ærkekonservative partier her i folketinget. Det er de konservative, det er venstre, og det er socialdemokratiet.

Vi har været uenige med det radikale venstre mange gange, men én ting skal det radikale venstre roses for, og det er, at det ved flere lejligheder har udvist en temmelig liberal indstilling, langt, langt mere liberal end de tre førnævnte partiers. Men så forstår jeg simpelt hen ikke, at hr. Bilgrav-Nielsen kan stå her og udtrykke sin store skepsis over for frihed til at sende f.eks. reklamer og alt muligt. Hvad gælder frygten? Hvorfor er det radikale venstre da så bange for, at der skal dukke nogle senderstationer op, som har lov til at bringe reklamer, og som har lov til at komme med nogle udsendelser, som måske ligger langt fra det, vi i dag hører fra Danmarks Radio?

Jeg synes, det er så totalt i modstrid med det, vi flere gange har hørt fra det radikale venstre, at jeg simpelt hen ikke forstår det. Det er jo lige før, at det radikale venstre skal til at regnes med til de tre andre omtalte konservative partier, for det er absolut ikke tegn på frisind, når man har den holdning, som hr. Bilgrav-Nielsen her har givet udtryk for.

Efter min mening burde der, selvfølgelig inden for eksisterende lovgivning – her tænker jeg på ytringsfrihed og straffebestemmelser o.lign. – gives alle de tilladelser, der simpelt hen er plads til, bare de ikke generer hinanden på frekvensen. Hvad er der i vejen for det? Jeg synes, det er så dejligt også at lytte til f.eks. nogle københavnske lokalradioer – jeg er langt fra enig med dem – men de er udtryk for, at vi lever i et demokratisk samfund, hvor alle har lov til at sige, hvad der falder dem ind. Med alt det dér med offentlig støtte ved vi jo udmærket godt, at i samme øjeblik der bare bliver givet én krone i offentlig støtte, vil politikerne også have indflydelse.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg tror ikke, det er formålstjenligt at optage en længere debat med hr. Dohrmann om, hvad der er forskellen på det radikale venstres kultursyn og fremskridtspartiets. Det, som hr. Dohrmann ønsker sig på TV-området, sådan som han kort formulerede det nu, det er den totale frihed. Det er ikke et område, som vi er ubekendte med. Vi ved udmærket, hvad der sker, hvis det indføres